

Magdalena Klinecká - posudek vedoucího diplomové práce

Magdalena Klinecká - Ericssonová studovala houslovou hru v mé třídě na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Vedl jsem i přípravu diplomové práce, kterou nazvala Komorní hra jako prostředek rozvoje hudebnosti a kreativity. K vytvoření práce na toto téma má M. Klinecká specifické předpoklady, oba její rodiče jsou vynikající koncertní umělci, dědeček Josef Vlach jako houslista, primarius kvarteta a dirigent byl čelnou osobností českého interpretačního umění. Komorní hra ovlivnila i volbu studijního oboru a povolání M. Klinecké.

Práce je členěna do osmi kapitol. První pojednává o komorních souborech obecně a o historii české komorní hry. Za nejdokonalější komorní soubor pokládá smyčcové kvarteto, píše o vlivu osobností, zejména V. Talicha a Českého kvarteta, cituje názory J. Vlacha. V další kapitole se M. Klinecká zabývá mimoslužební aktivitou členů symfonických orchestrů v oblasti komorní hry, problematikou komorních orchestrů, uvádí okolnosti vzniku a práce Českého komorního orchestru pod vedením V. Talicha a J. Vlacha. Třetí kapitola Komorní hra jako prostředek rozvoje hudebnosti a kreativity dětí je nejdůležitější částí práce. Děti mohou již v raném stadiu instrumentálního vývoje hrát v komorních ansámblech, v případě menšího talentu i na Orffovy nástroje, kolektivní muzicírování je velmi podnětnou a zábavnou činností, získané návyky pozitivně ovlivňují i další oblasti výchovy a výuky. Významnou roli hrají letní hudební tábory mládeže - v USA v Michiganu, u nás v Horním Jelení. Národní i mezinárodní soutěže, zejména Concertino Praga, přinášejí možnost soutěžního srovnávání a rozvoje kreativity. Komorní hra u dyslektických dětí se může stát důležitou součástí terapie. Poslední část kapitoly se zabývá profesionální výukou komorní hry na konzervatořích a vysokých školách, zde cituje M. Klinecká slova J. Vlacha "musí plnit hledisko lidské, společenské i umělecké, instrumentálně interpretační".

Další dvě kapitoly stručně zmiňují úlohu hudby v léčení duševních poruch a mentálně postižených, zejména komorní hudba zde

má významnou úlohu. Problematika je velmi aktuální. V následující kapitole Komorní hudba jako prostředek rozvoje hudebnosti a kreativity z pohledu mé rodinné tradice M. Klinecká shrnuje vlivy, které působily na hudební výchovu dětí v rodině. Závěrečná kapitola, vtipně nazvaná Skákal smyčec, aneb vyletěla struna, uvádí úpravy písní, které pro děti napsal otec M. Ericsson. Takovou zábavnou formou je možné hudebnost a hudební tvořivost rozvíjet.

Práci hodnotím jako velmi přínosnou, tato tematika zatím v muzikologii nebyla zpracována. Práce obsahuje bohatý faktografický materiál o českém hudebním životě a osobnostech, zejména autentické údaje o osobnosti Josefa Vlacha, které touto cestou mohou být pro studenty a další generace cennou informací.

Navrhuji práci M. Klinecké k přijetí pro obhajobu při státní závěrečné zkoušce.

V Praze 15.9.2008

Prof. Jiří Tomášek